

Kielce, 14 marca 2019 r.

L.dz. 9/2019

Pan
Wiesław Łyszczek
Główny Inspektor Pracy
Warszawa

dotyczy:

Szanowny Panie Inspektorze,

Komisja Krajowa Związku Zawodowego Pracowników Państwowej Inspekcji Pracy zwraca się do Pana o ponowne przeanalizowanie wydanych negatywnych decyzji dotyczących zgody na podjęcie zajęcia zarobkowego przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy, a w razie podtrzymania odmowy na prowadzenie w indywidualnym przypadku takiej działalności, prosimy o jej pisemne, prawne i faktyczne uzasadnienie.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 65 ust. 1 Konstytucji każdemu zapewnia się wolność wyboru i wykonywania zawodu oraz wyboru miejsca pracy. Stosownie do art. 31 ust 3 Konstytucji ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Do takich ograniczeń należy regulacja wynikająca z art. 48 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. z 2018r. poz. 623 ze zmianami oraz z 2018r. poz. 2282) i wydane na tej podstawie Zarządzenie nr 48/17 Głównego Inspektora Pracy z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie podejmowania zajęć zarobkowych przez pracowników Państwowej Inspekcji Pracy.

Wyjątek od konstytucyjnej zasady wolności pracy nie może być wykładany rozszerzająco, zwłaszcza w ten sposób, że nieudzielenie tej zgody jest swobodną decyzją GIP, którą podejmuje on wyłącznie wg swojego uznania. Ratio legis obowiązku uzyskania zgody na podjęcie zajęcia zarobkowego, w świetle art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007r. o

KRS 0000169431

Komisja Krajowa: Przemysław Róziewicz, Mariusz Szada-Borzyszkowski, Karol Żbikowski, Krzysztof Machowicz, Mariusz Nowak, Grzegorz Dropko, Jarosław Uhornicki

Adres: ul. Barska 28/30, 02-315 WARSZAWA Tel. 604-142-628

Państwowej Inspekcji Pracy, to jedynie zapobieganie wykonywaniu ściśle skonkretyzowanych zajęć, które godziłyby w interes Państwowej Inspekcji Pracy lub byłyby niezgodne z jej zadaniami, a także pozostawałyby w sprzeczności z obowiązkami pracownika lub mogłyby wywoływać podejrzenie o stronniczość lub interesowność. Przesłanki odmowy udzielenia zgody na podjęcie dodatkowego zatrudnienia nie mogą być, jako stanowiące wyjątek od konstytucyjnej zasady wolności pracy, interpretowane rozszerzająco, odnosić się do sytuacji hipotetycznych, czy też pozostawać w sprawach poszczególnych pracowników PIP nieskonkretyzowane, lub w ogóle niewyartykułowane, w formie stosownego uzasadnienia. Wyjątek od konstytucyjnej zasady wolności pracy nie może być wykładany zwłaszcza w ten sposób, że nieudzielenie tej zgody jest swobodną decyzją GIP, którą podejmuje on wyłącznie wg swojego uznania. Nie kwestionując prawa Głównego Inspektora Pracy do weryfikowania wniosków o udzielenie zgody na podjęcie dodatkowego zatrudnienia składanych przez pracowników PIP, poza, przytoczonymi wyżej względami natury prawnej uważamy, że szeroko rozumiana zasada „partnerstwa” obowiązująca od szeregu lat w naszej instytucji, wymaga by negatywne decyzje na podjęcie zajęcia zarobkowego posiadały pisemne uzasadnienie. Ograniczyło by to ewentualne zarzuty o arbitralność i woluntaryzm podejmowanych decyzji. Mając na uwadze powyższe wnosimy jak na wstępie.

Komisja Krajowa
Związku Zawodowego Pracowników PIP